

Sygn. akt VII U 1187/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Chaciński

Protokolant - starszy sekr. sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy z odwołania (...) Szpitala (...) w L.

z udziałem zainteresowanych M. S. (1) i (...) w L. – (...), K. i (...) – Spółki Partnerskiej

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania (...) Szpitala (...) w L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 19 marca 2014 roku, znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1187/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 marca 2014 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 91 ust. 5, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1 i ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027 z zm.) w nawiązaniu do protokołu kontroli z dnia 16 grudnia 2013 roku oraz aneksu do protokołu kontroli z dnia 9 stycznia 2014 roku, stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia M. S. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Szpital (...) wynosi kwoty za okres od listopada 2010 roku do stycznia 2013 roku wskazane w decyzji. W uzasadnieniu organ wskazał, że M. S. (1), pracownik (...) Szpitala (...) w L., świadcząc pracę w ramach umów o charakterze cywilnoprawnym, zawartych przez niego z (...) w L. – (...) (...), w istocie wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy, tj. (...), wobec czego uzyskał on na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy systemowej status pracownika, którego przychód z tytułu wykonywania przez niego umów cywilnoprawnych powinien być uwzględniony w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy (decyzja – k. 9 – 15v. akt ZUS dotyczących M. S. (1)).

W odwołaniu Dyrektor (...) Szpitala (...) w L. wnosił o uchylenie decyzji jako przedwczesnej oraz o zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona skarżąca podniosła zarzut dokonania przez organ błędnej wykładni art. 8 ust.

za ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, co doprowadziło do niewłaściwego ustalenia, że to (...) w L. jest płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne osób zatrudnionych na podstawie umów zleceń przez podmiot zewnętrzny, z którym (...) miał zawarte umowy o świadczenie usług zdrowotnych. Skarżący wskazał na przepis art. 35 ust. 1 ustawy o zoz oraz art. 26 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej, które dopuszczają możliwość zamówienia na udzielenie w określonym zakresie świadczeń zdrowotnych podmiotowi wykonującemu działalność leczniczą. Stosownie do cytowanego przez skarżącego orzecznictwa zawarta w takim trybie umowa jest umową nazwaną, do której nie mają zastosowania przepisy kodeksu cywilnego w zakresie umowy zlecenia. Wobec czego zdaniem skarżącego umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne nie odpowiada rodzajowo żadnej z umów ujętych w katalogu określonym przez art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Tym samym w ocenie skarżącego zawarcie tego rodzaju umowy w żadnym przypadku nie powoduje obowiązku naliczania i odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne przez pracodawcę – (...). Nadto skarżący podniósł, że przyjęta przez organ wykładnia art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a wynikająca z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, jest nieuprawniona z uwagi na zupełnie inny stan faktyczny w jakim przedmiotowa uchwała zapadła. Jednocześnie skarżący wskazał, że wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek było co najmniej przedwcześnie, bo nieopowiedziane wydaniem decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym osoby wykonującej umowę cywilnoprawną tak jak pracowników (...) (odwołanie – k. 2 – 4 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc argumenty, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 6 – 9v. a.s.).

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2014 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) w L. – (...)K. i (...) – Spółkę Partnerską (postanowienie – k. 11 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Zainteresowany M. S. (2) jest zatrudniony w (...) Szpitalu (...) w L. (uprzednio (...) Szpitalu (...) im. prof. A. G. w L.) na podstawie umowy o pracę od dnia 20 stycznia 1997 roku pełnym wymiarze czasu pracy jako asystent w Zakładzie (...). Umowa o pracę stanowiła tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego.

Do obowiązków zainteresowanego, wykonywanych w ramach umowy o pracę, należy między innymi prowadzenie badań z radiologii klasycznej, nadzór na badaniami kontrastowymi, kontrola badań rtg klasycznych przeglądowych, wykonywanie badań pod kontrolą monitora – skopie klatki piersiowej, przewodu pokarmowego, obecność przy biopsjach, wykonywanie badań z zakresu ultrasonografii, wykonywanie badań tomograficznych, badanie i opisy konsultacyjne, współpraca z technikami rtg i pielęgniarką oraz pełnienie dyżurów medycznych.

W związku z potrzebami (...) Szpitala (...) w L. w zakresie zmniejszenia kosztów osobowych związanych z realizacją dodatkowych dyżurów lekarzy, pomiędzy tym podmiotem a (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L., zawarte zostały w dniu 1 października 2010 roku umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne NR (...) na czas określony, tj. od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku oraz w dniu 30 grudnia 2011 roku umowa NR(...), ponownie na czas określony, tj. od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku. Przedmiotem tych umów było udzielenie świadczeń zdrowotnych w zakresie (...) polegających na opisie radiografów – w tym tomografii komputerowej, wykonywaniu badań ultrasonograficznych oraz ich opisie oraz udzielaniu konsultacji na rzecz pacjentów (...). Wskazane świadczenia udzielane miałyby być w trybie pilnym w dni powszednie od godziny 13.00 nieprzerwanie do godziny 8.00 dnia następnego, a w soboty, niedziele i święta w trybie całodobowym. Miejszem wykonania zawartej umowy były pomieszczenia (...) Szpitala (...) w L., wskazane przez ten podmiot, przy wykorzystaniu aparatury medycznej i wyposażenia pomieszczeń oraz materiałów będących w posiadaniu Szpitala, na co ten udzielił zgody i co zostało uwzględnione przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia. Do realizacji wskazanej umowy Szpital zabezpieczył obsługę pielęgniarską, administracyjną i gospodarczą. Bezpośrednią ocenę merytoryczną nad organizacją udzielania świadczeń zdrowotnych przez spółkę, pełną ocenę merytoryczną nad

organizacją udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz bezpośredni nadzór i kontrolę nad organizacją udzielanych świadczeń i prawidłowością realizacji umowy sprawowali pracownicy (...). Świadczeń zdrowotnych w ramach zawartej umowy mieli udzielać zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w Szpitalu lekarze, w tym między innymi zainteresowany M. S. (1).

W celu realizacji wskazanych umów z dnia 1 października 2010 roku oraz z dnia 30 grudnia 2011 roku o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L. w dniu 1 października 2010 roku oraz 1 stycznia 2012 roku zawarła z zainteresowanym M. S. (1) umowy cywilnoprawne, tj. umowy zlecenie. Na jej podstawie Spółka zleciła zainteresowanemu wykonywanie prac medycznych związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych polegających na opisie radiografów – w tym tomografii komputerowej, wykonywaniu badań ultrasonograficznych oraz ich opisie oraz udzielaniu konsultacji na rzecz pacjentów (...) w okresie od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. W ramach umowy H. B. pełniła dyżury w dni powszednie od godziny 13.00 nieprzerwanie do godziny 8.00 dnia następnego, a w soboty, niedziele i święta w trybie całodobowym.

(umowa o pracę – k. 1; zakres zadań, uprawnień i odpowiedzialności pracownika – k. 34 – 34v. akt osobowych – k. 38 a.s.; umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne zawarta w dniu 1 października 2010 roku oraz z dnia 30 grudnia 2011 roku – k. 39 – 54 oraz decyzja – k. 11 a.ZUS dotyczących M. S. (1); zeznania J. S. przesłuchanego w charakterze strony – k. 106v. – 107, 107v. a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. Nadto Sąd dał wiarę zeznaniom J. S., Dyrektora odwołującego się podmiotu, które znajdowały potwierdzenie w treści powołanych dokumentów. Nie były też kwestionowane przez organ. Podkreślenia wymaga, że Sąd postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku (k. 34 a.s.) zakreślił pełnomocnikom stron 14 – dniowy termin na złożenie wszelkich wniosków dowodowych pod rygorem ich pominięcia. W toku postępowania strony żadnych wniosków dowodowych nie zgłosiły.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie (...) Szpitala (...) w L. (uprzednio (...) Szpitala (...) im. prof. A. G. w L.) nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Do okoliczności spornych w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz odwołania, należy ocena zasadności uznania przez organ rentowy zainteresowanego M. S. (1), za pracownika w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 z zm.) – zwanej w dalszej części ustawą systemową, z tytułu wykonywanej przez niego umów zlecenia, zawartych z (...)w L. –(...), (...) z siedzibą w L., na rzecz jej pracodawcy, tj. (...) Szpitala (...) w L.. W konsekwencji okoliczność sporną stanowi ocena zasadności uwzględnienia przez Zakład w podstawie wymiaru składek zainteresowanego na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne przychodu uzyskanego z tytułu wykonania umów zlecenia z dnia 1 października 2010 roku oraz 1 stycznia 2012 roku oraz uznania pracodawcy zainteresowanego za płatnika składek z tego tytułu.

Podmiot odwołujący oraz zainteresowani nie kwestionowali natomiast ustalonej przez organ rentowy podstawy wymiaru składek, określonej w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2a tej ustawy systemowej za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Cytowany przepis ma zastosowanie tylko do osób, które są pracownikami w rozumieniu art. 2 k.p. i dodatkowo wykonują pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, w tym

przepisie wymienionej, zawartej z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe w literaturze przedmiotu zgodnie przyjmuje się, że cytowany przepis rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy o wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej przez osobę, która umowę taką zawarła z podmiotem trzecim, jednakże w ramach tej umowy cywilnoprawnej wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (K. Dziwota (w:) Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, red. J. Wantoch-Rekowski, Toruń-Warszawa 2007, s. 63; B. Gudowska (w:) Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, red. B. Gudowska, J. Strusińska-Żukowska, Warszawa 2011, s. 200; M. Klimas, Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, Warszawa 2013, s. 29). Kluczową zatem przesłanką, decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy systemowej jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą.

Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem, który Sąd Okręgowy w pełni aprobuje, przez wykonywanie pracy "na rzecz" pracodawcy w rozumieniu powołanego przepisu należy rozumieć "uzyskiwanie" przez pracodawcę "rezultatu pracy", w tym znaczeniu, że musi istnieć bezpośredni związek między korzyścią pracodawcy, która jest wymierna i związana z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez jego pracowników na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z innym podmiotem (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, sygn. II UZP 6/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. I UK 259/09 oraz z dnia 25 maja 2010 roku, sygn. I UK 354/09). Godny przywołania jest również pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2012 roku, sygn. III AUa 1031/12, zgodnie z którym odnosząc się do zwrotu "wykonuje pracę na rzecz pracodawcy", powołany Sąd wskazał, że "użyty w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot "działać na rzecz" użyty został w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie "na czyjąś rzecz" może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie "działa na rzecz zleceniodawcy" (art. 734 i n. k.c.). W kontekście art. 8 ust. 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy".

Wskazuje się, że osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, powinna być pracownikiem w dniu zawarcia umowy cywilnoprawnej ze swoim pracodawcą lub osobą trzecią, o ile na jej podstawie wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Zawarcie umowy cywilnoprawnej przed nawiązaniem stosunku pracy lub po jego ustaniu nie stanowi przesłanki do zastosowania powołanego przepisu, chyba że umowa ta była wykonywana w okresie trwania stosunku pracy.

Bezsporna w rozpoznawanej sprawie była okoliczność, że zainteresowany M. S. (1) w dniu zawierania umów zlecenia, tj. w dniu 1 października 2010 roku i w dniu 1 stycznia 2012 roku oraz w całym okresie ich obowiązywania i wykonywania był pracownikiem (...) Szpitala (...) w L., zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie (...) oraz że wskazana umowa o pracę stanowiła tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego. Nadto bezspornym było, iż w okresie od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku zainteresowany świadczył pracę na rzecz swego pracodawcy, wykonując umowy zlecenia, zawarte w dniu 1 października 2010 roku i w dniu 1 stycznia 20102 roku z podmiotem trzecim, tj. (...) w L. – (...) (...) z siedzibą w L.. Wskazane umowy zlecenia zawarte natomiast zostały w celu realizacji umów NR (...) z dnia 1 października 2010 roku oraz NR (...) z dnia 30 grudnia 2011 roku o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne na czas określony, zawartych pomiędzy pracodawcą zainteresowanego a (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L..

Pomimo bezsporności okoliczności wykonywania umów zlecenia przez zainteresowanego na rzecz swego pracodawcy, na marginesie należy zaznaczyć, że do okoliczności w sposób jednoznaczny ją potwierdzającą, w ocenie Sądu należy

fakt, że M. S. (1) wykonywał na ich podstawie prace medyczne związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w zakresie (...), pełniąc dyżury w dni powszednie od godziny 13.00 nieprzerwanie do godziny 8.00 dnia następnego, a w soboty, niedziele i święta w trybie całodobowym, przy wykorzystaniu aparatury medycznej i wyposażenia pomieszczeń oraz materiałów będących w posiadaniu pracodawcy, oraz przy udziale zabezpieczonej przez Szpital obsługi pielęgniarskiej, administracyjnej i gospodarczej. Istotną okolicznością jest również fakt, że bezpośrednią ocenę merytoryczną nad organizacją udzielania świadczeń zdrowotnych przez spółkę, pełną ocenę merytoryczną nad organizacją udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz bezpośredni nadzór i kontrolę nad organizacją udzielanych świadczeń i prawidłowością realizacji umowy sprawowali pracownicy Szpitala. Natomiast o tym, że pracodawca zainteresowanego w wyniku umów o podwykonawstwo, zawartych w dniu 1 października 2010 roku oraz 30 grudnia 2011 roku, przejmował w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz podmiotu trzeciego, świadczy tożsamość czynności wykonywanych przez zainteresowanego w ramach stosunku pracy na rzecz pracodawcy i czynności wykonywanych przez niego w ramach umów zlecenia. Nadto w tym kontekście istotne jest, że umowy zlecenia z dnia 1 października 2010 roku oraz z dnia 1 stycznia 2012 roku, zawarte między zainteresowanym a (...) w L. – (...) (...) z siedzibą w L., zawarte została w celu realizacji umów z dnia 1 października 2010 roku oraz z dnia 30 grudnia 2011 roku o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne, których istotą było zaspokojenie potrzeb (...) Szpitala (...) w L. w zakresie zmniejszenia kosztów osobowych związanych z realizacją dodatkowych dyżurów lekarzy. W tym stanie rzeczy pełnienie przez zainteresowanego dyżurów zgodnie z treścią umów zlecenia, w ramach których wykonywał prace medyczne związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w zakresie (...), niewątpliwie powodowało "uzyskiwanie" przez pracodawcę "rezultatu pracy". W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie zaistniał bezpośredni związek między korzyścią pracodawcy, związaną z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez niego na podstawie umów cywilnoprawnych, zawartych z innym podmiotem.

W tym stanie rzeczy zainteresowany wykonując pracę w oparciu o umowy zlecenia zawarte z (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L. w Zakładzie (...) w L., w którym jednocześnie był zatrudniony w ramach umowy o pracę, świadczył ją na rzecz swego pracodawcy.

W konsekwencji ziścił się podstawowy skutek uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika, tj. objęcie zainteresowanego obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi, rentowymi, chorobowymi i wypadkowymi tak, jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej). W związku z tym zainteresowany podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych, a obowiązek ten obciąża płatnika składek (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy systemowej) (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. I UK 259/09). Zainteresowany jako osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, podlega zatem obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy oraz umowy zlecenia. Przychody z tych źródeł podlegają zsumowaniu i stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, stosownie do art. 18 ust. 1a i 3 w związku z ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej. Jednakże przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy.

W kwestii określenia podmiotu posiadającego statusu płatnika w rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 2 września 2009 roku, sygn. II UZP 6/09, zgodnie z którym pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy agencyjnej, umowy o dzieło, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy.

W ocenie Sądu bez znaczenia dla oceny zasadności odwołania i prawidłowości zaskarżonej decyzji pozostają podnoszone przez odwołujący podmiot okoliczności dotyczące charakteru prawnego umów, na podstawie których udziela się zamówienia na świadczenia zdrowotne. Szczególne unormowanie i charakter takiej umowy nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne nie stanowi tytułu ubezpieczenia i to nie ona podlega ocenie w kontekście zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej

lecz umowa cywilnoprawna na podstawie której pracownik świadczy pracę na rzecz dotychczasowego pracodawcy w wykonaniu zamówienia na świadczenia zdrowotne.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek odwołującego podmiotu o uchylenie zaskarżonej decyzji jako przedwczesnej. W tej kwestii Sąd orzekający w pełni aprobuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, wyrażone w wyroku z dnia 11 kwietnia 2013 roku, w którym pośrednio Sąd ten nie podzielił argumentacji zaprezentowanej przez odwołującego, poprzez oddalenie apelacji w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie w sytuacji w której decyzja w przedmiocie podstawy wymiaru składek nie była poprzedzona decyzją o objęciu zainteresowanego obowiązkiem ubezpieczenia społecznego u płatnika składek, tak jak pracownika z tytułu umowy zlecenia zawartej przez niego z osobą trzecią, a świadczonej w istocie na rzecz swojego pracodawcy.

W myśl art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 581) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe tych osób tj. podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego.

Sąd postanowił oddalić wniosek pełnomocnika zainteresowanej (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L. o odroczenie terminu rozprawy oraz pominąć dowód z przesłuchania (...) Spółki (...) i zainteresowanego M. S. (1) z uwagi na to, że wskazane osoby zostały już skutecznie wezwane na termin posiedzenia w dniu 26 czerwca 2015 roku, na którym jednak nie stawily się oraz z uwagi na wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w oparciu o przeprowadzone dowody.

W sytuacji ustalenia, że zainteresowany wykonując pracę w oparciu o umowy zlecenia zawarte z (...) w L. – (...), (...) z siedzibą w L. w Zakładzie (...) w L., w którym jednocześnie był zatrudniony w ramach umowy o pracę, świadczył ją na rzecz swego pracodawcy i w konsekwencji podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy oraz umów zlecenia oraz przy uwzględnieniu okoliczności, że przychód z tytułu umów cywilnoprawnych "uwzględnia się" w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy, rozstrzygnięcie organu rentowego w przedmiocie uwzględnienia przychodów zainteresowanego, uzyskanych z tytułu wykonywania przez niego umów cywilnoprawnych w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy, należało uznać za odpowiadające prawu.

Z powyższych względów i na mocy powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.